

СТАНОВИЩЕ

по процедура за защита на дисертационния труд на Димитър Хинков за присъждане на образователна и научна степен „доктор“ по професионално направление 8.2. Изобразително изкуство, Научна специалност „Изкуствознание и изобразителни изкуства“ на тема: „НОВИ ТЕХНОЛОГИИ И МАТЕРИАЛИ ПРИ СЪЗДАВАНЕТО НА ЖИВОПИСНАТА КАРТИНА ПРЕЗ ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА ХХ И НАЧАЛОТО НА ХХІ ВЕК“ с подзаглавия: „НОВИ ТЕХНИКИ И МАТЕРИАЛИ В БЪЛГАРСКАТА ЖИВОПИС ПРЕЗ 80-ТЕ И 90-ТЕ ГОДИНИ НА ХХ ВЕК“ и „ХУДОЖНИКЪТ ДИМИТЪР ХИНКОВ В КОНТЕКСТА НА ИНОВАТИВНИТЕ ПРАКТИКИ ПРИ ИЗГРАЖДАНЕ НА ЖИВОПИСНАТА КАРТИНА В БЪЛГАРИЯ В ПЕРИОДА 1994-2014“

от доц. Здравко Каменаров, Катедра
„Стенопис“, НХА, София

Дисертационния труд на Димитър Хинков е съобразен с изискванията на Нов Български Университет за присъждане на образователна и научна степен ДОКТОР. Темата, на която е посветена дисертацията не е разработвана до сега и запълва една важна информационна празнина. Тя е особено актуална с оглед на все по-голямото приложение на синтетични и разнородни материали в изпълнението на кавалетни произведения и разглежда важни проблеми и тенденции свързани със съвременното изкуство. Отбелязаните подзаглавия определят конкретните насоки на изследването и дефинират причинно-следствените взаимовръзки в съвременните специфични условия в България за реализация на произведения на изкуството. Трудът притежава добре структурирана теоретична част с богат фактологичен материал и задълбочени анализи, и експериментална част представляваща интерес за сферата на изкуствознанието и изобразителните изкуства от гледна точка на представянето на новаторски за изобразителното изкуство у нас художествени интерпретации и похвати.

Дисертацията е с обем 95 страници текстова част и съдържа: увод, три глави заключение, изводи, справка за приносите на дисертационния труд, приноси, библиография, цитирана литература и приложение.

Наименованията на главите – „НОВИ ТЕХНИКИ И МАТЕРИАЛИ В СЪВРЕМЕННАТА БЪЛГАРСКА ЖИВОПИС”, „ИНТЕРВЮТА С ХУДОЖНИЦИ, ПРЕДСТАВИТЕЛНИ ЗА ТЕМАТА”, „ПОЗИЦИЯТА НА ДИМИТЪР ХИНКОВ ПО ОТНОШЕНИЕ НА НОВИТЕ МАТЕРИАЛИ, ТЕХНИКИ И ТЕХНОЛОГИИ В КОНТЕКСТА НА СЪВРЕМЕННАТА БЪЛГАРСКА ЖИВОПИС (1994-2014 г.)”, изясняват логиката на изследваната тема. Трудът притежава задълбочен аналитичен подход и изчерпателност по отношение на конкретно дефинираните аспекти на изследване. Намерен е текстовият баланс, като ясно са дефинирани целите и задачите, както и границите на изследването.

За целите на дисертацията е разработена методология включваща богат набор от многообразни методи на изследване: сравнителен анализ; описателен метод; биографичен метод; изобразителен метод; социологичен метод – провеждане на анкетно проучване; провеждане на интервюта с експертни лица; експериментално-аналитичен метод – провеждане и протоколиране на експеримент и съставяне на изводи въз основа на получените резултати.

Трудът е свързан с характеризирани на разглежданите материали, съотнесени към съвременните похвати в българската живопис, нейните тенденции и разработки относно технико-технологическите аспекти на създаването на кавалетните произведения.

Дисертацията е правилно и точно структурирана в трите глави, като хронологично проследява определените аспекти на научното изследване.

В първата глава обстойно са разгледани особеностите на съвременната живопис, както в България, така и в световен план, като са анализирани специфичните влияния и взаимовръзки в естетически и технико-технологичен аспект. Авторът анализира видовете техники и материали и акцентира върху творчеството на значими български художници.

Следвайки логичното развитие на темата, втората глава е посветена на интервюта със С. Блажев, Ст. Памукчиев, Д. Грозданов, Р. Гашаров. Интерес представляват посочените лични мнения на художниците, работили в различни периоди, относно техният емпиричен опит в сферата на живописните техники изпълнявани чрез приложението на синтетични свързватели и разнородни материали.

В третата глава са изследвани технико-технологичните характеристики на различни художествени материали, използвани в творчеството на Д. Хинков и

обвързаността им със специфични живописни методи. Авторът разглежда иновативни разработки в практиката си, също така представя експериментални техники с различни материали от метал до хартия. На базата на емпиричния опит, докторантът прави задълбочен анализ на технико-технологичните похвати и приложението на синтетичните смоли и традиционни материали в кавалетните си разработки.

Във връзка с технико-технологичната насоченост на труда, си позволявам да препоръчам на автора по-голяма конкретност по отношение на приложението на смоли (глава трета) и по-прецизно боравене с терминологията. Изрази като „разтегливост“, „кристализация на смола“, „оксидация“ и пр. (глава трета) не са правилно употребени и би трябвало да се заменят с „еластичност“, „полимеризация“, „корозия“ и т.н. Прави впечатление, че въпреки специфичната ориентираност на дисертацията в библиографията не фигурира нито едно издание, касаещо технико-технологични проблеми.

Въпреки тези забележки, целта, предметът и методите на изследване са конкретни и правилно формулирани. Изследваният проблем е актуален и значим, както за развитието на българското монументално изкуство, така е и сериозен принос към съвременната техника и технология.

Съдържанието на дисертацията, качествата и обемът на разработката, приложението, както и направените научни публикации, дават основание за притежание на всички нужни качества за един научен труд, поради което предлагам на уважаемото Научно жури да подкрепи и оцени положително обсъжданият дисертационен труд на Димитър Хинков и да му бъде присъдена образователната и научна степен „доктор“.

Дата: 10.11.2014 г.

гр. София

доц. З. Каменаров